

1. Identificación da programación
Centro educativo

Código	Centro	Concello	Ano académico
15006754	Ferrolterra	Ferrol	2023/2024

Ciclo formativo

Código da familia profesional	Familia profesional	Código do ciclo formativo	Ciclo formativo	Grao	Réxime
TMV	Transporte e mantemento de vehículos	CSTMV01	Automoción	Ciclos formativos de grao superior	Réxime xeral-ordinario

Módulo profesional e unidades formativas de menor duración (*)

Código MP/UF	Nome	Curso	Sesións semanais	Horas anuais	Sesións anuais
MP0296	Estruturas do vehículo	2023/2024	6	123	123

(*) No caso de que o módulo profesional estea organizado en unidades formativas de menor duración

Profesorado responsable

Profesorado asignado ao módulo	FERNANDO PERNAS PRIETO
Outro profesorado	

Estado: Pendente de supervisión equipo directivo

2. Concreción do currículo en relación coa súa adecuación ás características do ámbito produtivo

O perfil profesional de este título, dentro do sector produtivo, sinala unha evolución cara o uso de novos materiais que constituirán as estruturas de vehículo.

Na actualidade as carrozarías son realizadas cos medios apropiados e levadas a cabo por unha man de obra cualificada. A maior demanda de bancadas universais fai que este módulo sexa indispensable para o desenrolo do ciclo.

Analízase con detenimento dende o punto de vista teórico e práctico a concepción e deseño dunha carrozaría, as súas características constructivas, a seguridade no vehículo e o análise das forzas observando a influencia dos diferentes equipos de enderezado, o diagnóstico de danos estruturais e as valoracións das reparacións e os diferentes tipos de tracción forman parte desta asignatura.

O currículo do ciclo formativo de grao superior correspondente ó técnico superior en automoción ven determinado a nivel de Galiza polo Decreto 32/2010, do 25 de febreiro e publicado no Dog.

3. Relación de unidades didácticas que a integran, que contribuirán ao desenvolvemento do módulo profesional, xunto coa secuencia e o tempo asignado para o desenvolvemento de cada unha

U.D.	Título	Descrición	Duración (sesións)	Peso (%)
1	Concepción, deseño e fabricación dunha carrozaría		26	25
2	Influencia dun golpe na estrutura dun vehículo		25	25
3	Diagnóstico e reparación de estruturas		60	40
4	Reformas salientables de vehículos		12	10

4. Por cada unidade didáctica

4.1.a) Identificación da unidade didáctica

N.º	Título da UD	Duración
1	Concepción, deseño e fabricación dunha carrozaría	26

4.1.b) Resultados de aprendizaxe do currículo que se tratan

Resultado de aprendizaxe do currículo	Completo
RA1 - Recoñece a constitución e o comportamento da estrutura, tendo en conta a relación entre os métodos de ensamblaxe dos seus compoñentes e os procesos de fabricación e reparación.	SI
RA2 - Identifica as deformacións que pode sufrir a estrutura dun vehículo, e relaciona as cargas aplicadas coas características construtivas da carrozaría.	NO

4.1.d) Criterios de avaliación que se aplicarán para a verificación da consecución dos obxectivos por parte do alumnado

Criterios de avaliación
CA1.1 Explicáronse as características dos materiais metálicos máis usados no automóbil.
CA1.2 Descríbense os procesos de laminación da chapa utilizada na construción de carrozarías.
CA1.3 Relaciónáronse as propiedades dos materiais metálicos máis utilizados na industria do automóbil cos tratamentos térmicos e termoquímicos: temperamento, revenimento, cementación, nitruración, etc.
CA1.4 Explicáronse as características e as propiedades dos aceiros de alto límite elástico, en relación co seu uso no automóbil.
CA1.5 Explicáronse as características e as propiedades do aluminio, así como os sistemas de unión, en relación co seu uso no automóbil.
CA1.6 Explicáronse os novos materiais empregados na fabricación de carrozarías: aluminio, materiais activos, etc.
CA1.7 Explicáronse novas técnicas de fabricación: tailored-blank, hidroconformación, etc.
CA1.8 Explicáronse as características aerodinámicas dunha carrozaría.
CA1.9 Descríbense os tipos de carrozaría segundo a súa constitución.
CA1.10 Identificáronse as pezas da estrutura dun vehículo en relación coa documentación técnica.
CA1.11 Descríbense os procesos de embutición e ensamblaxe na fabricación de carrozarías.
CA1.12 Demostrouse unha actitude de atención e colaboración nas actividades realizadas.
CA2.1 Descríbiuse a simboloxía utilizada por fabricantes de vehículos, en relación coas partes da estrutura.
CA2.3 Descríbense as probas de crash-tests.

4.1.e) Contidos

Contidos
Características e composición dos materiais empregados na construción de carrozarías.
0Aerodinámica na carrozaría.
Sistemas de unión.

Contidos

Procesos de deseño e fabricación de carrozarías.

Procesos de deseño e fabricación de pezas.

Tipos de carrozaría e compoñentes.

Tratamentos térmicos e termoquímicos.

Aceiros de alto límite elástico.

Novos materiais empregados na fabricación de carrozarías: aluminio, materiais activos, etc.

Novas técnicas de fabricación: tailored-blank, hidroconformación,ect.

4.2.a) Identificación da unidade didáctica

N.º	Título da UD	Duración
2	Influencia dun golpe na estrutura dun vehículo	25

4.2.b) Resultados de aprendizaxe do currículo que se tratan

Resultado de aprendizaxe do currículo	Completo
RA2 - Identifica as deformacións que pode sufrir a estrutura dun vehículo, e relaciona as cargas aplicadas coas características construtivas da carrozaría.	NO
RA3 - Diagnostica deformacións na estrutura dun vehículo, para o que interpreta técnicas e procedementos establecidos.	NO

4.2.d) Criterios de avaliación que se aplicarán para a verificación da consecución dos obxectivos por parte do alumnado

Criterios de avaliación
CA2.2 Descríbense os sistemas de seguridade pasiva e activa da carrozaría.
CA2.4 Localízanse as zonas fusibles e as de reforzo na carrozaría.
CA2.5 Explicáronse as técnicas para obter unha deformación programada ante un impacto.
CA2.6 Explicouse como evoluciona unha carrozaría ante cargas de diversos tipos: frontais, traseiras, laterais e con envorcamento, etc.
CA2.7 Explicáronse sistemas de forzas: carácter vectorial dunha forza, composición de forzas, momento e operacións de vectores no espazo.
CA2.10 Demostrouse unha actitude de atención e colaboración nas actividades realizadas.
CA3.3 Identifícanse os elementos dunha bancada universal e doutra de control positivo, en relación coa súa función.
CA3.6 Interpretáronse as fichas de medición de diferentes tipos de bancada ou equipamentos de medición.

4.2.e) Contidos

Contidos
Estática: sistemas de forzas (composición e descomposición); resultante e momentos resultantes.
Composición modular dunha carrozaría.
Seguridade pasiva e activa nos vehículos.
Zonas fusibles e de reforzo nas carrozarías.
Deformacións en caso de sinistro en función da zona de colisión e do tipo de carrozaría.
Crash-test.

4.3.a) Identificación da unidade didáctica

N.º	Título da UD	Duración
3	Diagnóstico e reparación de estruturas	60

4.3.b) Resultados de aprendizaxe do currículo que se tratan

Resultado de aprendizaxe do currículo	Completo
RA2 - Identifica as deformacións que pode sufrir a estrutura dun vehículo, e relaciona as cargas aplicadas coas características construtivas da carrozaría.	NO
RA3 - Diagnostica deformacións na estrutura dun vehículo, para o que interpreta técnicas e procedementos establecidos.	SI
RA4 - Elabora orzamentos de reparación de carrozarías onde se valoren as características do dano que haxa que reparar.	SI
RA5 - Repara estruturas de vehículo mediante bancadas, e analiza as técnicas de reparación.	SI

4.3.d) Criterios de avaliación que se aplicarán para a verificación da consecución dos obxectivos por parte do alumnado

Criterios de avaliación
CA2.8 Descríbense os métodos e os equipamentos de diagnóstico de danos en relación coas deformacións que haxa que controlar.
CA2.9 Identifícanse os parámetros que cómpre comprobar na estrutura do vehículo.
CA3.1 Inspeccionouse visualmente un vehículo danado seguindo un protocolo de actuación.
CA3.2 Utilizouse o compás de varas para verificar as medidas da estrutura da carrozaría, en relación coa documentación técnica.
CA3.3 Identifícanse os elementos dunha bancada universal e doutra de control positivo, en relación coa súa función.
CA3.4 Descríbense os sistemas de medición: sistemas informatizados, galgas de nivel, etc.
CA3.5 Seleccionouse a documentación técnica correspondente.
CA3.6 Interpretáronse as fichas de medición de diferentes tipos de bancada ou equipamentos de medición.
CA3.7 Calibrouse e axustouse o equipamento de medición.
CA3.8 Colocouse o equipamento de medición segundo a deformación que haxa que medir.
CA3.9 Identifícanse os puntos de referencia para medir as cotas segundo as fichas técnicas.
CA3.10 Comparáronse os valores obtidos cos dados na ficha técnica, e determináronse as desviacións sufridas na carrozaría, no bastidor ou na cabina.
CA3.11 Demostrouse unha actitude de atención e colaboración nas actividades realizadas.
CA3.12 Efectuáronse as operacións cos coidados requiridos, e coa orde e a limpeza establecidas.
CA3.13 Aplicáronse normas de uso en equipamentos e medios, así como as de seguridade persoal e protección ambiental nas operacións realizadas.
CA4.1 Determináronse as pezas que se vaian reparar e substituír.
CA4.2 Determinouse o custo das pezas que cumpra substituír, mediante a consulta de tarifas de fabricantes.
CA4.3 Determinouse o grao do dano en pezas deformadas.

Criterios de avaliación
CA4.4 Calculáronse os tempos de man de obra en substitución e en reparación de pezas, mediante a consulta de manuais de taller e baremos.
CA4.5 Asignáronse prezos á hora de reparación en carrozaría, para calcular o custo total do orzamento.
CA4.6 Orzouse un sinistro utilizando programas informáticos.
CA4.7 Descríbense as técnicas de taxación: fototaxación, videoconferencia, etc.
CA4.8 Descríbense as características máis comúns dos seguros de vehículos.
CA4.9 Explicáronse os principios da investigación de accidentes de tráfico.
CA4.10 Demostrouse unha actitude de atención e colaboración nas actividades realizadas.
CA5.1 Interpretouse a documentación técnica e elixíronse os útiles de colocación e ancoraxe da carrozaría.
CA5.2 Colocouse a carrozaría sobre a bancada cos útiles adecuados.
CA5.3 Ancorouse a carrozaría, o bastidor ou a cabina nos puntos determinados.
CA5.4 Verificáronse os puntos danados e a súa desviación.
CA5.5 Determináronse as direccións dos tiros e contratiros en función da etapa do proceso de estiramento.
CA5.6 Seleccionáronse e colocáronse os útiles e os equipamentos de tiros e contratiros en función da magnitude do esforzo.
CA5.7 Efectuáronse tiros e contratiros na estrutura ata conseguir recuperar as cotas orixinais.
CA5.8 Controlouse a evolución do estiramento para que non produza outras deformacións, e aliviáronse tensións na chapa.
CA5.9 Verificouse que a carrozaría recuperara as súas dimensións orixinais.
CA5.10 Realizáronse substitucións parciais e totais de pezas estruturais.
CA5.11 Aplicáronse produtos de acabado.
CA5.12 Demostrouse unha actitude de atención e colaboración nas actividades realizadas.
CA5.13 Efectuáronse as operacións cos coidados requiridos, e coa orde e a limpeza establecidas.
CA5.14 Aplicáronse normas de uso en equipamentos e medios, así como as de seguridade persoal e protección ambiental nas operacións realizadas.

4.3.e) Contidos

Contidos
Métodos e equipamentos de diagnose de danos.
Parámetros da estrutura do vehículo.
Inspección visual de danos.
Verificación con compás de varas.
Tipos e composición das bancadas.

Contidos

Verificación de danos mediante bancada universal e de control positivo.

Localización de puntos de ancoraxe, fixación e control na carrozaría

Calibraxe do sistema de medición.

Fichas da bancada.

Manuais de taller do vehículo.

Outros sistemas de medición.

Determinación de pezas para substituír e para reparar.

Determinación do custo de pezas novas.

Clasificación do dano en pezas deformadas.

Tempos de man de obra.

Manuais de taller e baremos de organismos.

Orzamentos con programas informáticos.

Taxación de danos nos vehículos: fototaxación, videoconferencia, etc.

Seguros de vehículos.

Principios na investigación de accidentes de tráfico.

Interpretación de fichas da bancada e de manuais de reparación do vehículo.

Determinación de zonas de corte e unión en substitucións parciais.

Aplicación de protección: anticorrosivos, seladores e illantes acústicos na estrutura dos vehículos.

Equipamentos de estiramento.

Colocación e ancoraxe do vehículo na bancada.

Verificación de danos.

Selección de puntos de aplicación de tiros e contratiros.

Colocación de equipamentos de estiramento.

Determinación da dirección de estiramento

Realización de tiros e contratiros.

Elementos de seguridade no estiramento.

4.4.a) Identificación da unidade didáctica

N.º	Título da UD	Duración
4	Reformas salientables de vehículos	12

4.4.b) Resultados de aprendizaxe do currículo que se tratan

Resultado de aprendizaxe do currículo	Completo
RA6 - Planifica modificacións e reformas salientables en carrozarías de vehículos, tendo en conta a relación entre a normativa e as especificacións da reforma formulada.	SI

4.4.d) Criterios de avaliación que se aplicarán para a verificación da consecución dos obxectivos por parte do alumnado

Criterios de avaliación
CA6.1 Explicouse o concepto e os tipos de reformas salientables.
CA6.2 Localizouse e interpretouse a normativa de aplicación.
CA6.3 Tipificouse a reforma salientable.
CA6.4 Detallouse a documentación necesaria e quen a elabora.
CA6.5 Localizáronse os organismos que interveñen na autorización da reforma.
CA6.6 Prevíronse os materiais e os procesos necesarios, para o que se consultaron manuais do vehículo e da peza ou do mecanismo que se incorpore ao vehículo.
CA6.7 Realizáronse esbozos referentes á reforma.
CA6.8 Calculáronse as horas de traballo.
CA6.9 Demostrouse unha actitude de atención e colaboración nas actividades realizadas.

4.4.e) Contidos

Contidos
Concepto e tipos de reformas salientables.
Lexislación aplicable.
Tipificación da reforma.
Documentación necesaria para unha reforma salientable.
Organismos e entidades que interveñen.
Planificación do proceso da reforma.
Cálculo do custo dunha reforma salientable.

5. Mínimos exigibles para alcanzar a avaliación positiva e os criterios de cualificación

1. MÍNIMOS ESIXIBLES

Para obter a cualificación positiva no módulo o alumno deberá ter acadados os seguintes contidos mínimos:

Ud.1

CA1.1 - Explicáronse as características dos materiais metálicos máis usados no automóbil.

CA1.2 - Descríbóronse os procesos de laminación da chapa utilizada na construción de carrozarías.

CA1.3 - Relacionáronse as propiedades dos materiais metálicos máis utilizados na industria do automóbil cos tratamentos térmicos e termoquímicos: temperamento, revenimento, cementación, nitruración, etc.

CA1.4 - Explicáronse as características e as propiedades dos aceiros de alto límite elástico, en relación co seu uso no automóbil.

CA1.5 - Explicáronse as características e as propiedades do aluminio, así como os sistemas de unión, en relación co seu uso no automóbil.

CA1.6 - Explicáronse os novos materiais empregados na fabricación de carrozarías: aluminio, materiais activos, etc.

CA1.7 - Explicáronse novas técnicas de fabricación: tailored-blank, hidroconformación, etc.

CA1.8 - Explicáronse as características aerodinámicas dunha carrozaría.

CA1.9 - Descríbóronse os tipos de carrozaría segundo a súa constitución.

CA1.11 - Descríbóronse os procesos de embutición e ensamblaxe na fabricación de carrozarías.

CA2.1 - Descríbiuse a simboloxía utilizada por fabricantes de vehículos, en relación coas partes da estrutura.

CA2.3 - Descríbóronse as probas de crash-tests.

Ud.2

CA2.2 - Descríbóronse os sistemas de seguridade pasiva e activa da carrozaría.

CA2.4 - Localizáronse as zonas fusibles e as de reforzo na carrozaría.

CA2.6 - Explicouse como evoluciona unha carrozaría ante cargas de diversos tipos: frontais, traseiras, laterais e con envorcamento, etc.

CA2.7 - Explicáronse sistemas de forzas: carácter vectorial dunha forza, composición de forzas, momento e operacións de vectores no espazo.

Ud.3

CA3.1 - Inspeccionouse visualmente un vehículo danado seguindo un protocolo de actuación.

CA3.2 - Utilizouse o compás de varas para verificar as medidas da estrutura da carrozaría, en relación coa documentación técnica.

CA3.3 - Identificáronse os elementos dunha bancada universal e doutra de control positivo, en relación coa súa función.

CA3.4 - Descríbóronse os sistemas de medición: sistemas informatizados, galgas de nivel, etc.

CA3.5 - Seleccionouse a documentación técnica correspondente.

CA3.6 - Interpretáronse as fichas de medición de diferentes tipos de bancada ou equipamentos de medición.

CA3.7 - Calibrouse e axustouse o equipamento de medición.

CA3.8 - Colocouse o equipamento de medición segundo a deformación que haxa que medir.

CA3.9 - Identificáronse os puntos de referencia para medir as cotas segundo as fichas técnicas.

CA3.10 - Comparáronse os valores obtidos cos dados na ficha técnica, e determináronse as desviacións sufridas na carrozaría, no bastidor ou na cabina.

CA4.1 - Determináronse as pezas que se vaian reparar e substituír.

CA4.2 - Determinouse o custo das pezas que cumpra substituír, mediante a consulta de tarifas de fabricantes.

CA4.3 - Determinouse o grao do dano en pezas deformadas.

CA4.4 - Calculáronse os tempos de man de obra en substitución e en reparación de pezas, mediante a consulta de manuais de taller e baremos.

CA4.5 - Asignáronse prezos á hora de reparación en carrozaría, para calcular o custo total do orzamento.

- CA4.6 - Orzouse un sinistro utilizando programas informáticos.
- CA4.7 - Describíronse as técnicas de taxación: fototaxación, videoconferencia, etc.
- CA4.8 - Describíronse as características máis comúns dos seguros de vehículos.
- CA4.9 - Explicáronse os principios da investigación de accidentes de tráfico.
- CA5.1 - Interpretouse a documentación técnica e elixíronse os útiles de colocación e ancoraxe da carrozaría.
- CA5.2 - Colocouse a carrozaría sobre a bancada cos útiles adecuados.
- CA5.3 - Ancorouse a carrozaría, o bastidor ou a cabina nos puntos determinados.
- CA5.4 - Verificáronse os puntos danados e a súa desviación.
- CA5.5 - Determináronse as direccións dos tiros e contratiros en función da etapa do proceso de estiramento.
- CA5.6 - Seleccionáronse e colocáronse os útiles e os equipamentos de tiros e contratiros en función da magnitude do esforzo.
- CA5.7 - Efectuáronse tiros e contratiros na estrutura ata conseguir recuperar as cotas orixinais.
- CA5.8 - Controlouse a evolución do estiramento para que non produza outras deformacións, e aliviáronse tensións na chapa.

2. CRITERIOS DE CUALIFICACIÓN:

A avaliación realizarase por cada unha das unidades didácticas das que se compón a programación polo que o alumno deberá acadar os obxectivos recollidos en cada unha delas.

A medición do logro alcanzado en cada un deles medirase a través dos instrumentos de avaliación enumerados no apartado 4d (PE ou LC) en función dos pesos definidos para cada un deles. Estes calcúlanse a partir dos pesos de cada un dos criterios de avaliación que se valora. A medición do logro reflectirase mediante un valor numérico nunha escala de 0 a 10 e empregarase a regra xeral do redondeo: cando a parte decimal sexa 5 ou maior considerarase o enteiro superior, tomándose o enteiro inferior no resto dos casos.

2.1.A NOTA POR AVALIACIÓN

2.1.1. A nota de cada avaliación resultará de realizar a ponderación das notas de cada unha das unidades didácticas en función dos pesos definidos no apartado 3 desta programación. No caso de non ter todas as UD contidas nun trimestre aprobadas, a nota do trimestre será de 4 como máximo.

2.1.2. Avaliación das unidades didácticas:

Avaliarase cada unidade didáctica por separado.

A cualificación da unidade didáctica obterase a partir das seguintes porcentaxes:

a) Se non se realizaron prácticas nesa UD:

--Nota do exame 90%, tendo que obter un 5 ou mais para que faga media.

--Nota do caderno, boletíns e traballo en clase 10%

b) Habendo prácticas nesa UD:

--Nota do exame 45%, tendo que obter un 5 ou mais para que faga media.

--Nota das prácticas 50% . Se hai exame de prácticas, o 60% da nota das prácticas corresponde ó exame de prácticas (tendo que obter un 5 ou mais nese exame para que faga media) e o 40% da nota corresponde as prácticas realizadas no taller.

--Nota do caderno, boletíns e traballo en clase 5%.

Na avaliación das prácticas terá especial relevancia a actitude fronte o traballo, o traballo en equipo, o coidado do material e instalacións, así como a utilización de equipos de seguridade; se o alumno incumpriera algunha destas cuestións poderíase impedir a entrada na aula- taller.

Ó final de cada avaliación poderase plantexar a realización dun exame de RECUPERACIÓN das probas suspensas nese trimestre. Nese caso, a cualificación efectiva de cara ó cálculo da media do trimestre, das unidades didácticas avaliadas mesa proba de recuperación será de 5 si se supera dita proba de recuperación (cualificación numérica obtida na proba de 5 ou mais).

Se o alumno/a non supera todos os RAs e todos os mínimos esixibles da primeira avaliación, a nota da segunda avaliación será de 4.

A nota final será a media ponderada de cada unha das notas das unidades didácticas en función dos pesos definidos na programación. Para superar o módulo o alumno/a deberá ter aprobadas todas e cada unha das UD.

6. Procedemento para a recuperación das partes non superadas

6.a) Procedemento para definir as actividades de recuperación

Se o alumno/a non é quen de aprobar ó rematar o segundo trimestre todas as U.D, nin nas probas ordinarias nin nas probas de recuperación, poderá facelo en marzo nunha proba final de recuperación do módulo onde se lle examinará daquelas UD que tivera pendentes.

As características desta proba final serán similares ás das probas anteriores e poderá coincidir nas datas ca proba final que teñen que facer os alumnos que perderon o dereito a avaliación continua.

No caso de non acadar un resultado favorable por algún dos seguintes motivos:

- Non facer correctamente ou non rematar as tarefas propostas.
- Non superar algún mínimo esixible.
- Por non obter unha cualificación suficiente nas probas de recuperación.

O alumnado poderá asistir ás actividades de recuperación no período previsto na normativa, período de realización da FCT (O12/06/2011 Art25.2), que poderán incluír probas escritas e/ou practicas de taller.

En dito período o alumnado poderá facer ou terminar prácticas e tarefas incompletas ou ben, no caso de prácticas ou tarefas con avaliación desfavorable, facer outras novas que serán propostas polo profesor para cada situación concreta ou refacer algunha tarefa non superada.

Se a tarefa non superada consiste nunha ou varias probas escritas, o profesor informará con anterioridade, do momento da recuperación das mesmas. O docente poderá agrupar nunha sola proba escrita os contidos avaliados nas diferentes probas non superadas. Esta proba final se realizaría en xuño.

A cualificación final será a resultante da ponderación das unidades didácticas incluíndo as cualificacións das tarefas ou probas recuperadas.

6.b) Procedemento para definir a proba de avaliación extraordinaria para o alumnado con perda de dereito a avaliación continua

A avaliación será continua, perdendo o dereito á mesma cando as faltas do alumnado superen o 10% das horas das que consta o módulo.

No caso de perda do dereito á avaliación continua o alumnado poderá realizar unha proba específica tal e como se contempla no artigo 25.5 da Orde do 12 de xullo de 2011.

Esta proba terá parte teórica e parte práctica. A parte teórica da proba, que se realizará en primeiro lugar, contará cun peso do 50% de cara a nota media da proba, e a parte práctica cun peso do 50%, máis será preciso obter mais dun 5 na parte teórica para poder realizar a parte práctica da proba.

Comunicaranse as datas de estas probas con antelación mediante unha comunicación escrita que se colocará no panel informativo do centro.

7. Procedemento sobre o seguimento da programación e a avaliación da propia práctica docente

Cada semana observarase se están cumprindo as expectativas da programación, podendo introducir algunha modificación na temporalización, para poder cumprir os obxectivos do módulo. Iniciarase con actividades sinxelas, encamiñadas a crear unha base sólida de coñecementos no alumnado, e ir incrementando a complexidade en función dos avances observados. Para iso, é imprescindible realizar un seguimento individualizado do proceso de aprendizaxe de cada alumno ou alumna.

Farase un seguimento mensual da programación e recolleranse nas actas do departamento.

Farase fincape en:

Análise dos resultados de cada proba, traballo e actividade feita na clase.

Análise dos resultados de cada unha das avaliacións

Análise dos cuestionarios de avaliación da práctica docente cubertos polos alumnos de forma anónima.

Para a avaliación da propia práctica docente terase en conta a enquisa de Satisfacción da labor docente, observando o histórico dos distintos cursos/ciclos e intentando ir solventando as reclamacións indicadas polo alumnado, tentando deste xeito ir mellorando paulatinamente a práctica docente.

8. Medidas de atención á diversidade

8.a) Procedemento para a realización da avaliación inicial

Empregarase a observación directa, buscando coñecer as distintas capacidades do alumnado, co fin de adaptar a metodoloxía o mellor posible as necesidades de cada grupo.

8.b) Medidas de reforzo educativo para o alumnado que non responda globalmente aos obxectivos programados

O reforzo educativo é unha das medidas ordinarias de atención á diversidade que afecta ós elementos non prescritivos do currículo, é dicir, a todos aqueles aspectos en relación directa coa opción metodolóxica que guía a acción educativa de cada profesor. Así, o reforzo educativo baséase, fundamentalmente, na modificación dos métodos pedagóxicos que se utilizan co resto do alumnado, polo tanto o referente para a promoción do alumno/a destinatario deste tipo de medidas seguen a se-los obxectivos establecidos no currículo. Estarán dirixidos a aqueles alumnos que non poden seguir o proceso ordinario de ensino-aprendizaxe.

Cando o progreso dun alumno non responda globalmente os obxectivos programados, o equipo docente adoptará as oportunas medidas de reforzo educativo ou Adaptación Curricular.

En ningún caso a Adaptación Curricular poderá afectar a desaparición de obxectivos relacionados con competencias profesionais básicas para o logro da competencia xeral característica do título.

O profesor dun módulo, de forma xeral, aplicará os alumnos que sexa necesario, para dito módulo, as seguintes medidas de reforzo que serán de aplicación en pequeno grupo ou individual:

Dentro das Unidades didácticas, puntos ou obxectivos claves do tema en cuestión por parte do profesor.

Dedicación ou repetición das prácticas ou outras que poidan lograr as mesmas capacidades

Exercicios, cuestións ou problemas de reforzo

Realización de actividades que en todo caso terán unha finalidade de reforzar o aprendizaxe e autonomía do alumno.

Por outro lado, e de forma concreta e obrigatoria, o profesor fará unha exame teórico e/ou práctico de recuperación de cada avaliación suspensa unha vez aplicadas as medidas de reforzo antes mencionadas. Dita proba farase antes da seguinte avaliación, si é avaliada positivamente así figurará no Boletín de Notas do alumno, no apartado de observación.

As medidas de reforzo educativo serán elaboradas polo profesor que imparte o módulo, co coñecemento do titor e este comunicarllo ó equipo directivo e familia do alumno.

O titor despois de cada sesión de avaliación así como cando se dan as circunstancias que o aconsellen, informará ós pais e alumnos sobre o

aproveitamento académico destes e da marcha do proceso educativo. Informándolles da mesma maneira do reforzo educativo que se adopten.

As medidas reflectiranse no expediente académico do alumno como reforzo educativo. Faranse constar cun comentario no informe correspondente as familias e non terán constancia no libro de escolaridade.

9. Aspectos transversais

9.a) Programación da educación en valores

O profesor ademais de instructor transmisor de coñecementos técnicos e educador e debe colaborar na formación integral do alumno. Por eso intentará:

Fomento de actitude de respecto cara os demais, fomento de actividades de traballo en equipo. Traballarase tamen na valoración e conservación dos equipos, materiais e instalacións do centro.

9.b) Actividades complementarias e extraescolares

As que se planifiquen polo departamento anualmente, e aquelas que poidan xurdir no desenvolvemento da programación o longo do curso académico.